ng Lit

Ken, (Bishop)

Hymns

With

a Greek translation

to aid in replacing the loss caused by re disastrous Fire of February the 11th 1890 Ho. a. Potringer as M. a. through the Committee formed in The Old Country monto University In

BISHOP KEN'S HYMNS,

WITH

A GREEK TRANSLATION.

THREE HYMNS,

FOR

MORNING, EVENING, AND MIDNIGHT,
BY BISHOP KEN.

OXFORD 1831.

'ΥΜΝΟΙ ΤΡΕΙΣ·

HIOTN,

ΈΩΘΙΝΟΣ ΤΕ ΚΑΙ ΈΣΠΕΡΙΝΟΣ ΚΑΙ ΜΕΣΟΝΎΚΤΙΟΣ·

ΚΕΝΝΟΥ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΤΟΥ.

By Edward Greswell B.D. C. C. Cole: Wor

ΕΝ ΟΞΩΝΙΩ αωλά.

'Ο 'ΕΡΜΗΝΕΥΤΉΣ ΤΩ ΑΝΑΓΙΝΩΣΚΟΝΤΙ ΧΑΙΡΕΊΝ.

Τῶν μὲν ὕμνων, ἀδελφὲ, τῶν τριῶν, ὧνπερ Κέννος ὁ ἐπίσκοπος τὸ πάλαι ποιητὴς ἐγένετο, ὁ μὲν πρῶτος καὶ δεύτερος ὀλίγοις τισὶ τῶν Χριστιανῶν λεγομένων ἄγνωστοί που ἀν εἶεν ἄτε ἀπανταχοῦ τῆς ἐκκλησίας ἐν κοινῷ τε καὶ κατ ἰδίαν ταῖς καρδίαις τε ἡμῶν καὶ τοῖς στόμασιν ὁμοίως ἐπαναστρεφόμενοι. Ὁ δὲ τρίτος, ὁ μεσονύκτιος ἐπιγεγραμμένος, καίπερ οὐχ ἦττον ἐπίχαρίς γε ἀν, οὐδὲ τῆς εὐσεβείας οὕτε τοῦ ποιήσαντος οὕτε τῶν χρησομένων αὐτῷ οὐδέν τι μᾶλλον ἐνδεέστερος, εὐλόγως μέντοι τῆ χρεία τε καὶ τῆ ξυνηθεία οὐκ ἐπὶ τοσοῦτον δεδημοσίενται.

"Όσον τι γοῦν βοήθημα πρὸς τὸ ἐν τῆ χάριτι προκόπτειν, καὶ ἐν τῆ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ τε καὶ τῶν ἀνθρώπων, οἱ ὕμνοι οὖτοι πεφύκασιν ἔχειν, τοῦς ὀρθῶς γε χρωμένοις δῆλον ἀν εἴη. 'Εγὼ δὲ οὔτε τῆ σχολῆ τῆ ἐμαυτοῦ παραχρησάμενος ἀν μοι ἐδόκουν τυχεῖν, οὔτε τῶν ἐπιτηδευμάτων γε τῆς 'Ακαδημίας ταύτης ἀλλότριόν τι ἐργασάμενος, εἰ τοὺς τρεῖς ξυναγαγὼν, καὶ 'Ελληνιστὶ μεθερμηνευσάμενος πρὸς τὴν χρῆσιν τῶν 'Ελληνιστί θ' ὁμοίως καὶ Βρεταννιστὶ γιγνωσκόντων, καὶ οὐχ ῆκιστα τῶν νεωτέρων ἐν ἡμῖν, ὅπως τύποις ἐκδοθήσονται ἐπιμεμελημένος ῆν. Σὲ δὲ, ἀγαπητὲ, μετὰ πάσης προθυμίας τε καὶ εὐαρεστήσεως τῷ ἐπινοήματι ἡμῶν βουλοίμεθ' ἀν ξυγγινώσκειν.

Τὴν μὲν οὖν ἀλήθειαν σκοποῦσιν, οὐ τὴν διάλεκτον των έντευξομένων αὐτώ, άλλα την γνώμην τε καὶ την διάθεσιν της ψυχης, κρινεί ὁ Θεός οὐδὲ της γλώττης πρότερον η της καρδίας ακούσεται ής ύπαρχούσης, ώς προσήκου, άπλας τε καὶ καθαράς, οὐδεν διοίσει όποίω τινὶ τρόπω τὸν καρπὸν τῶν χειλέων τῷ Κυρίω παραστήσεται οὐδ' ἐν ὁποία τινὶ ἐρμηνεία τὰ περισσεύματά γε αύτης διὰ τοῦ στόματος προανεκβαλεῖ. 'Αλλ' εἰ γάρ τινος καὶ ἄλλης, οὕτω καὶ τῆς Ἑλλάδος γλώττης, καθάπερ μιᾶς ίερᾶς οἴσης, καὶ τοῖς τῶν ἁγιῶν λειτουργήμασιν εν τοις μάλιστα πρεπούσης, αποδέξασθαι αν ήμας δικαίως αν έχοι και γαρ εί τη Εβραίδι φωνή διά Μωσέως τε καὶ τῶν προφητῶν εἰσέτι καὶ νῦν ἡμῖν διαλέγεται δ Θεός άλλα μέντοί γε έν τῶ εὐαγγελίω τε διὰ τοῦ Υίοῦ, καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς γραφαῖς τῆς καινῆς Διαθήκης διὰ τῶν ἀποστόλων αὐτοῦ, τὰ μυστήρια τῆς κοινής ήμων πίστεως τοις Έλληνικώς ξυνιούσιν Έλληνιστί γε ἀποφθέγγεται.

Ταύτας οὖν τὰς δύο γλώττας ὡς ὅτι μάλιστα σπουδῆς ἀξίας, καὶ ἐφ' ὅσον δύνατος ἂν ἢς ἀκριβωτέα σοί γ' εἶναι κρίνας ἂν, ἀδελφὲ, ὀρθῶς ἂν γνοίης καὶ τῆ χάριτι τοῦ Θεοῦ πρὸς ἀλήθειάν τε τῆς σοφίας καὶ εἰλικρίνειαν τῆς πίστεώς τε καὶ τῆς ἀγάπης αὐτοῦ ἀνεμποδίστως ἂν προβαίης. ἔρρωσο.

MORNING HYMN.

AWAKE, my soul, and with the sun Thy daily stage of duty run. Shake off dull sloth, and early rise To pay thy morning sacrifice.

Redeem thy mispent time that's past; Live this day, as if 'twere thy last: To improve thy talent take due care; 'Gainst the great day thyself prepare.

Let all thy converse be sincere; Thy conscience as the noonday clear: Think how all seeing God thy ways And all thy secret thoughts surveys.

Influenced by the Light divine, Let thy own light in good works shine; Reflect all heaven's propitious ways In ardent love and chearful praise.

Wake, and lift up thyself, my heart, And with the angels bear thy part; Who all night long unwearied sing, Glory to the Eternal King.

ΎΜΝΟΣ ΈΩΘΙΝΟΣ.

ΨΥΧΗ τί μέλλεις τῶν προσηκόντων πόνων δραμεῖν τὸν αὐτῆς, τὸν ξὺν ἡλίῳ, δρόμον ὅρθρου δ' ἐγερθεῖσ' ἀργίαν διασκεδᾶν, καὶ τὴν ἑψαν προσφέρειν σου δωρεάν;

Τὸν καιρὸν ἦδη, τὸν μάτην ὀλωλότα, σῶσόν ποτ' αὖθις· τὴν ἐφεστῶσαν δ' ἄγε ὡς ὑστάτην σου· καὶ τὸ πιστευθὲν χρέος καλῶς τιθεμένη, προσδόκα τὴν ἡμέραν

Κείνην, πόθ' ήξει· χ' ἁπλότητ' ἀσκοῦσ' ἀεὶ, καθάρευε τὸν νοῦν φέγγος ὡς μεσημβρινόν· καὶ πάντα τἄργα, πάντα τ' ἐνθυμήματα, τὰ κρυπτὰ, μέμνησ' ὡς κάτοιδέ σου Θεός.

Λαμπρὸν δὲ φωτὸς τοῦ παρ' οἰρανοῦ σέλας μαθοῦσ', ἐν ἔργοις καὶ σύ γ' ἔκλαμψον καλοῖς ἔρως δ' ὁ δεινὸς, καὶ πρόθυμος ἡ χάρις πρὸς πᾶν τὸ χρηστὸν ἀνθαμιλλάσθω Θ εοῦ.

"Εγειρε σαυτην, καρδίαν τ' έπηρμένη ὅμνων μετασχεῖν τῶν ἐν ἀγγέλοις μέρος οὰ καὶ δι' ὄρφνης καὶ δι' ἡμέρας νόμοις ἀέναον σέβουσιν ὑψηλὸν κράτος. I wake, I wake; ye heavenly choir, May your devotion me inspire; That I like you my age may spend, Like you may on my God attend.

May I, like you, in God delight; Have all day long my God in sight; Perform, like you, my Maker's will; O may I never more do ill.

Had I your wings, to heaven I'd fly: But God shall that defect supply: And my soul, winged with warm desire, Shall all day long to heaven aspire.

Glory to Thee, who safe hast kept, And hast refreshed me whilst I slept. Grant, Lord, when I from death shall wake, I may of endless light partake.

I would not wake, nor rise again, Even heaven itself I would disdain, Wert not Thou there to be enjoyed, And I in hymns to be employed.

Heaven is, dear Lord, where'er Thou art;
O never then from me depart:
For to my soul 'tis hell to be
But for a moment without Thee.

Έγρηγορῶ δή· πῶς δ' ἄρ', οὐρανοῦ χοροὶ, τῆς εὐσεβείας τῆς ἴσης ὑμῖν τύχω; ὡς μήτ' ἐν ἄλλοις τὸν βίον διεξάγω, μήτ' ἀμφέπων μου τὸν Θεὸν κάμνω ποτέ.

Τούτου ξὺν ὑμῖν καὐτὸς ἡσθείην λαχών τοῦτον δὲ πάσης εἰσορῶν δι' ἡμέρας καὶ τοῦ κτίσαντος εὐλαβούμενος μόνου, οὐ μή ποτ' αὖθις εἰς ἁμαρτίαν πέσω.

`Αμηχάνως δ' ἔχουτι τοῖς ὑμῶν πτέροις ἄνω φέρεσθαι, τὴν ὁδὸν δείξει Θεός πανήμερος γὰρ τῷ πόθῳ 'πτερωμένη, ἡ καρδία μου τῶν ὕπερθ' ἐφήσεται.

'Αλλ', ὧ τὸ σῶμα νυκτὶ φρουρήσας ἐμὸν, κοιμωμένω δοὺς ἡδὺ θέλγητρον κόπων, σοὶ χάριν ὀφείλοιμ'. ὧδε καί μ' ἐξυπνίσαι πρὸς τῆς ἐσαιεὶ φέγγος ἡμέρας θέλοις.

Οὐκ οὖν ἔγωγ' ἂν οὕτ' ἀνασταίην ποτέ· οὕτ' ἄν τιν' αὐτοῦ λόγον ἔχοιμι τοὐρανοῦ· εἰ μή τι κἀκεῖ σοῦ γ' ἐπαύρεσθαι τύχοι, καὶ τοὐμὸν ῷδαῖς ἀνταποπλῆσαι κέαρ.

'Ως αὐτὸς ὢν ἄπαντα, καὐτὸς οὐρανὸς, ὅπου ποτ' εἴης' τήν γ' ἐμὴν οὐ μὴ 'κλιπεῖς ψυχήν' ἐπεί σου κἀκαρῆ χρόνον μένειν ἄνευθεν ἄὂης γίγνεται, δεινὸν κακόν.

Lord, I my vows to thee renew:
Scatter my sins as morning dew;
Guard my first springs of thought and will,
And with thyself my spirit fill.

Direct, controul, suggest this day All I design, or do, or say; That all my powers, with all their might, In Thy sole glory may unite.

Praise God, from whom all blessings flow: Praise him all creatures here below: Praise him above, ye angelic host, Praise Father, Son, and Holy Ghost. Εὐχὰς μὲν ὧ 'νὰς τάς γ' ἐμοῦ νέας δέχου τῶν πρὶν δ' έψας ὡς δρόσου λύσιν δίδου βουλῆς δὲ καὶ νοῦ πρῶτα τἀκπιδύματα τοὐμοῦ φυλάξας, πνεῦμα πλήρωσον σέθεν.

Θελημάτων δε, καὶ λόγων, καὶ πραγμάτων τῶν τήμερόν μου καὶ διορθωτὴρ γενοῦ, κάρχηγὸς αὐτός ' ὡς ἂν ἡ ξύμπασά μοι δύναμις, ὅση ποτ' ἐστὶ, σὸν σπεύση κλέος.

Θεὸν δὲ, πάντων τῶν καλῶν τε κὰγαθῶν αἰνεῖτε πηγὴν, πᾶν κάτωθ' ἐκτισμένον· αἰνεῖτ' ἄνωθεν τ' οὐρανοῦ στρατεύματα· Πατέρα τε, χ' Υίὸν, καὶ τὸ Πνεῦμα θἄγιον.

EVENING HYMN.

GLORY to Thee, my God, this night, For all the blessings of the light. Keep me, O keep me, King of kings Under thy own almighty wings.

Forgive me, Lord, for thy dear Son, The ill that I this day have done; That with the world, myself, and Thee, I, ere I sleep, at peace may be.

Teach me to live, that I may dread The grave as little as my bed; Teach me to die, that so I may Triumphing rise at the last day.

O may my soul on Thee repose, And with sweet sleep my eyelids close: Sleep that may me more vigorous make To serve my God when I awake.

When in the night I sleepless lie, My soul with heavenly thoughts supply: Let no ill dreams disturb my rest, No powers of darkness me molest.

ΎΜΝΟΣ ΈΣΠΕΡΙΝΟΣ.

"ANAΞ ἀνάκτων, σοὶ μὲν οὖν πάντων γ' ὑπὲρ τῶν φωτὸς ἀγαθῶν εὐχαριστῆσαι θέλω· ἔπειτα νυκτὸς τῆσδε σοῖς ὑπὸ πτέροις, οῗς πάντα τηρεῖς, ἀσφαλῶς πεσὼν ἔχειν.

Συγγνῶθι δ' οὖν μοι, διὰ τὸν 'Ηγαπημένου, τοῖς πᾶσι φαύλως τήμερον πεπραγμένοις'
ὁς καὶ πρὸς αὐτοῦ, πρὸς δέ σου, καὶ τῶν πέλας,
πρὶν ἐμπεσεῖν εἰς ὕπνον, εἰρήνης τύχω.

Οὕτω δὲ τὸ ζῆν σοῦ διδαχθείην παρὰ, ὡς μηδὲν ἄδην τοῦ λέχους τρέμειν πλέον οὕτω δ' ἀποθανεῖν, ὥστε καί μ' ἐν ὑστάτη ἀνταναβιῶναι πρὸς θρίαμβον ἡμέρα.

Εύδουσα μεν φρήν σοί γ' ἐπαμπαύσαιτ' ἐμὴ, γλυκὺς δὲ τοὖμὸν ὕπνος ὅμμα συμβάλοι· ῷ τ' ἂν πρὸς ἔργα, πρός τε θρησκείαν πάλιν τὴν σὴν ἐγερθεὶς ζωπυρούμενος τύχω.

Εί δ' οὖν ἄϋπνος κείσομαι, 'νθυμημάτων ξυνιέναι μοι τῶν ἀπ' οὐρανοῦ δίδου ὡς μήτ' ὀνείροις ἐκταραχθῆναι κακοῖς, μήτ' αὖ πονηρῶν ἐντυχεῖν τῷ πνεύματων. Dull sleep, of sense me to deprive!
I am but half my days alive:
Thy faithful lovers, Lord, are grieved
To lie so long of Thee bereaved.

But though sleep o'er my frailty reigns, Let it not hold me long in chains, And now and then let loose my heart, Till it an hallelujah dart.

The faster sleep the sense does bind, The more unfettered is the mind. O may my soul, from matter free, Thy unveiled goodness waking see.

O when shall I in endless day
For ever chase dark sleep away,
And endless praise with the heavenly choir
Incessant sing, and never tire!

You, my blest guardian, whilst I sleep, Close to my bed your vigils keep: Divine love into me instil, Stop all the avenues of ill.

Thought to thought with my soul converse, Celestial joys to me rehearse; And in my stead, all the night long, Sing unto God a grateful song. "Υπνος, τί δή με πάντ' ἀναίσθητον ποιεῖς; ώς τοῦ βίου μοι θήμισυ ζώω μόνου ἄλγος μὲν, ὦ 'ναξ, τοῖς ἐρῶσι γίγνεται, τοῖς σοῖς, τοσοῦτον σοῦ γ' ἀπεζεύχθαι χρόνον.

' Αλλ' εί γὰρ ἦττον τἀσθενὲς πέφυκέ μου λήθης θ' ὕπνου τε: μήτ' ἄγαν δεθεὶς τύχω, μήτ' ἐς τοσοῦτον, ὥστε μὴ οὐ τῆς ἀργίας ἀεί ποτ' ἀφεθεὶς καρδία ψάλλειν τί σοι.

"Όσον δ' ἄρ' ὕπνῳ σῶμα δουλωθήσομαι, δ νοῦς τόσῳ δὴ πλέον ἐλευθερώσεται' εἰ γάρ ποθ' ὕλης γυμνὸς ὧν τὴν τὰγαθοῦ, τὴν σὴν, ἐν ὀρθοῖς ὅμμασι βλέποι φύσιν.

Είθ' ὤφελ' ήδη ταῖς ἀνεκλείπτου φάους ἀκτῖσιν ὕπνου πᾶν κατεσβέσθαι σκότος αὐτὸς δ' ἀπαύστοις, ἐν χοροῖσιν οὐρανοῦ, ὕμνοισιν ἄδων μὴ καμεῖν τοὐμὸν μέρος.

Σοὶ δ', εὐλογητὲ τοῦ λέχους τοὖμοῦ φύλαξ, καλῶς καθεύδουτος δι' εὖφρόνης μέλοι θείου δ' ἔρωτος εἰς ἔμ' ἐνστάξας ῥοὴν, ἄφρακτον οὐδὲν τῆ πονηρία λίποις.

Νοήμασιν δὲ καὐτὸς ἐννοίαις πάλιν ἐμοῖς ὁμιλῶν, τῶν ἄνωθεν ἡδονῶν τὸ τερπνὸν αὐδῷν· καὶ δι' εὐφρόνης Θεῷ προσδεκτὸν ὑμνῶν ἀντ' ἐμοῦ τιμὰς νέμειν. Praise God, from whom all blessings flow: Praise him all creatures here below: Praise him above, ye angelic host, Praise Father, Son, and Holy Ghost. Θεὸν δὲ, πάντων τῶν καλῶν τε κὰγαθῶν αἰνεῖτε πηγὴν, πᾶν κάτωθ' ἐκτισμένου αἰνεῖτ' ἄνωθεν, τ' οὐρανοῦ στρατεύματα Πατέρα τε, χ' Υἱὸν, καὶ τὸ Πνεῦμα θἄγιον.

MIDNIGHT HYMN.

Lord, now my sleep does me forsake, The sole possession of me take: Let no vain fancy me illude, No one impure desire intrude.

Blest angels, while we silent lie, Your hallelujahs sing on high: You, ever wakeful, near the throne, Prostrate, adore the Three in One.

I now, awake, do with you join, To praise our God in hymns divine: With you in heaven I hope to dwell, And bid the night and world farewell.

My soul, when I shake off this dust, Lord, in thy arms I will entrust: O make me thy peculiar care, Some heavenly mansion me prepare.

Give me a place at thy saints' feet, Or some fallen angel's vacant seat: I'll strive to sing as loud as they, Who sit above in brighter day.

ΎΜΝΟΣ ΜΕΣΟΝΎΚΤΙΟΣ.

"ANAΞ, ἐπειδὴ τοῦ γ' ὕπνου λειφθεὶς κυρῶ τὸ νῦν, σὲ μοῦνον βούλομαι ψυχῆς κρατεῖν' ὡς μήτε δοξῶν ἐς φλυαρίαν κενῶν, ἤ τῷ ματαίων ἐμπέσω 'πιθυμιῶν.

Υμεῖς μὲν બૄδαῖς καὶ σιωπώντων ὅμως ὑμνήσαθ' ἡμῶν θεῖον ἄγγελοι σέβας ἀξας ἀξεὶ δ' ἐγρηγοροῦντες, ἀμφὶ τὸν θρόνον, τοὺς Τρεῖς θ' ὅμαυλοι, τόν θ' ἕνα προσπίπτετε.

Κάγω μεθ' ύμων, ως ἀπαλλαχθεὶς ἔχω ὅπνου, τὸν ἡμων αἰνέσω κοινὸν Θεόν κάγω μεθ' ὑμων οὐρανόν ποτ' εὕχομαι κόσμου τε χωρὶς, τοῦδε τ' οἰκήσειν σκότου.

Τὸ πνεῦμα τοὐμὸν, τήνδ' ἀπορρίψας κόνιν, ἐς χεῖρας, ὧ'ναξ, σὰς παρεγγυήσομαι ἴν' ὡς μάλιστα σοῦ ψυλάξουτος τύχη, καὶ τῶν ἐν ἄστροις ἐκλάχη δόμων τινά.

Έκει δε των σων πρός ποσίν γ' ύπηρετων, ἤ του 'κπεσόντων εἰς ἔρημον ἀγγέλων στησόν με βαθμόν κοὐδε των τἀνωτάτω ἱδρυμένων τίς μ' ὅρθιόν γ' ὑπερβαλεῖ. O may I always ready stand,
With my lamp burning in my hand:
May I in sight of heaven rejoice
Whene'er I hear the Bridegroom's voice.

Glory to Thee, in light arrayed, Who light thy dwellingplace hast made: An immense ocean of bright beams From thy all-glorious Godhead streams:

The sun, in his meridian height,
Is very darkness in thy sight:
My soul, O, lighten and inflame
With thought and love of thy great Name.

Blest Jesus, thou, on heaven intent, Whole nights hast in devotion spent: But I, frail creature, soon am tired, And all my zeal is soon expired.

My soul, how canst thou weary grow Of antedating heaven below, In sacred hymns, and divine love, Which will eternal be above?

Shine on me, Lord; new life impart: Fresh ardours kindle in my heart. One ray of Thy all-quickening light Dispels the sloth and clouds of night.

'Αεὶ δ' έτοίμως τῆς παρουσίας ἔχων τῆς σῆς, λύχνον τε διὰ τέλους ὡπλισμένον ἐν χερσὶ φαίνων' οὐρανοῦ γ' ἐπ' ἐλπίδι τοῦ νυμφίου φωνοῦντος ἡσθείην κλύων.

'Αλλ', ὧ τὸ φέγγος ἀμφιπεριβεβλημένος μέσον δὲ φέγγους ἐγκαθιδρυθεὶς θρόνου ἀενάοις ἀκτῖσιν ἔνθα, σῆς ἀπὸ δόξης, ἄπειρος ὡς θάλαττα προβρέει

°Ωι θ' ήλιος μέν, έν μέσοις ύψώμασιν, οὐδέν τί γ' αὐτης νυκτός ἐκλάμπει πλέον σύ μοι καταυγάσειας ωστε τοὔνομα τὸ μέγα νοεῖν σὸν καὶ φιλεῖν κατ' ἀξίαν.

Μακάρι' Ίησοῦ, σαῖς μὲν ἐκτενεστάταις ὅλαι προσευχαῖς νύκτες οὐ διήρκεσαν' τοὐμὸν δ' ἀπηγόρευκεν ἐν βραχεῖ μένος, σπουδὴ δὲ πᾶσα, ζῆλος οἴχεται δὲ πᾶς.

Μὴ δῆτα μὴ σύ γ' ἐκκάμῃς ψυχὴ, κάτω προλαμβάνουσα τὴν ἐν οὐρανῷ ποτε δίαιταν, ὑμνοῖς θεῖον ἐκπλήσασ' ἔρον, ὧν οὐδὲν ὑψοῦ σοι τέλος γενήσεται.

'Εμφώτισόν μοι, καὶ νέαν ζωὴν δίδου νέον δὲ θάλπει καρδίαν θέρμαιν', ἄναξ ώς ἐν παρ' αὐγῆς τῆς ἐνεργούσης βέλος τοις πασι, νύκτα τ' ἀργίαν τ' ἀποσκεδά. Lord, lest the tempter me surprise, Watch over thine own sacrifice: All loose, all idle thoughts cast out, And make my very dreams devout.

Praise God, from whom all blessings flow: Praise him all creatures here below: Praise him above, ye angelic host, Praise Father, Son, and Holy Ghost. Τὴν σὴν δ' ὅπως μὴ κρύβδ' ὁ πειράζων φθάσει, τήρησον αὐτὸς καὶ φύλασσε προσφοράν καὶ πῶν τὸ φλαῦρον, πῶν δ' ἀπεκβαλῶν ἐμοῦ τ' ἄναγνον, αὐτοῖς ἁγίασόν μ' ἐνυπνίοις.

Θεὸν δὲ, πάντων τῶν καλῶν τε κὰγαθῶν αἰνεῖτε πηγὴν, πᾶν κάτωθ' ἐκτισμένου· αἰνεῖτ' ἄνωθεν, τ' οὐρανοῦ στρατεύματα· Πατέρα τε, χ' Υἱὸν, καὶ τὸ Πνεῦμα θἄγιον.

ROBERT MONTHEROE.

The wine C bearing and D discipline, is done in the experience with a fairness specialization of the contract of the contract

Desir S. relevas par en la proposación de construir de co

